

Chotnicka

PIISMIO P.S.K.

Rok III

Styczeń, 1945 r.

Nr 1 (16)

Józef Chełmoński: „Jazda“

Jan Kasprówicz

TRWOŻNIE PYTAĆ PRZESTAŃMY

Zegnajmy dzisiaj rok stary
Bez żalu i goryczy
I trwożnie pytać przestańmy,
Co nowy rok nam użyczy.

Zapewne się w nasze progi
Zbyt nie pokwapi wesele,
Wszak przywykliśmy do tego,
Że radość dróg nam nie ścięła.

Za nami idzie niedola,
Naprzeciw śpieszy nieszczęście:
Prawo zginęło ze świata,
Panują na nim li pięście.

Zwalony nie ma przyjaciół,
Więc sami kierujmy kroki
W tę przyszłość, co pięścią grozi,
W bezprawia pomrok głęboki.

Tylko w tej drodze dantejskiej,
Śród tych piekielnych czeluści,
Niech wierna będzie nadzieja,
Niech męstwo nas nie opuści.

Z sztandarem wolności w rękę
I z mieczem co prawdy strzeże,
Idźmy przez straszne te kręgi,
Nowego życia szermierze.

Choć z naszej wielkiej otuchy
Rechotać się będą czarci,
Zdążajmy, co krok dowodząc,
Że życia jesteśmy warci.

Czujecie grobu wstrząśnienia?
Podziemne słyszycie łoskoty?
Wulkani w kuźnicy jutra
Podnoszą ciężkie swe młoty.

I w nas na pozór zwątlonych,
Drzemią olbrzymów tych moce,
I w nas jest przyszłości siła,
Co tron bezprawia druzgoce.

Więc idźmy razem w szeregu,
Do góry podniósłszy głowy,
I nie pytając się trwożnie,
Co nam przyniesie rok nowy.

WŁOCHY, 1945 r.

„Ochotniczka“ ukazuje się raz w miesiącu

Wydawca: Oddział Kultury i Prasy 2 Korpusu

Redaktorka Naczelna: dr Herminia Naglerowa

Adres redakcji i administracji: Polforces CMF 62

„Ochotniczkę“ nabywać można w Referatach Kultury
i Prasy 2 Korpusu, w Oddziałach P.S.K., w Kantynach
polowych, oraz Świetlicach

Cena 20 lirów

Wydrukowano w Drukarni Polowej

KRONIKA

Odnaczenie P. S. K.

Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami odznaczone zostały (Rozkazem Dłwa 2 Korpusu z dnia 27.XI.44 r.): kmtdka plut. Skrowaczewska Maria Stefania, siostra P.C.K. Pałaszkiwicz Helena.

Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami: och. P.S.K. Basałyk Helena, przod. Bodziochowa Maria, sekc. Bysińska Maria, och. Dulian Józefa, och. Germanowicz Zofia, och. Karaffa-Korbuth Ida, och. Kociuba Stanisława, druž. Kontrym Helena, przod. Kosińska Maria, sekc. Perucka Weronika, przod. Petrozolin Magdalena, przod. Pikor Jadwiga, przod. Pogorzelska Teresa, och. Rajfura Janina, sekc. Sybaryjska Stanisława, och. Zybura Adela.

Pierwszy Kurs Oficerski P. S. W. K. w W. Brytanii

(P.A.P. „SWIATPOL”). — Kilkadziesiąt odznak szkockiej podchorążówki, ze stylizowanymi symbolami Ostu (herb Szkocji) i Orła, wręczono w Szkocji 16 września 1944 roku absolwentkom Pierwszego Kursu Oficerskiego P.S.W.K. w Wielkiej Brytanii. Wśród uczestniczek były wysokie „gwiazdkowe” szarże w stopniach komendantek i instruktoerek, z dyplomami doktorów prawa czy inżynierów agronomii, gdy tymczasem juniorki nie przekraczały wieku 21 lat.

Zespół uczestniczek kursu — wyjątkowo różnorodny: poetka, nauczycielka, pianistka, felietonistka i wiele, wiele innych zawodów. W zespole skupiły się też wszystkie specjalności P.S.W.K. — służba oświatowa, sanitarna, łączność i administracja.

Na zakończenie nauki odprawione zostało nabożeństwo w miejscowym kościele katolickim, celebrowane przez księdza kapelana podchorążówki, który w swym kazaniu zwrócił się do ochotniczek z apelem: „Nieście wysoko honor pierwszej podchorążówki P.S.W.K.”.

Z kolei na otwartym powietrzu, w obecności kompanii lotniczej Szkoły Podchorążych, przystąpiono do rozdania dyplomo-

mów i odznak. Do absolwentek przemówił Inspektor Wyszkożenia Wojska gen. Józef Zajac. Generał przywitał kompanię szkolną ochotniczek: „Cześć, podchorążowie!” — poczym mówił o pracy i zadaniach służby kobiecej w Siłach Zbrojnych.

„Wiem, — powiedział m. in., — jaką rolę odegrała kobieta w Rosji i na Bliskim Wschodzie przy tworzeniu się wojska. Nauczyłem się tę pracę cenić i szanować”.

Po Generale przemawiała Komendantka Główna P.S.W.K. p. Leśniakowa, dziękując wojsku za opiekę nad szkołą i życząc absolwentkom, wychowankom kursu, powodzenia w służbie dla Polski.

Wreszcie odbyła się ceremonia wręczenia świadectw i odznaki pamiątkowej Szkoły. W dalszym ciągu uroczystości zorganizowano wspólny obiad żołnierski z udziałem absolwentek, kompanii lotników, kadry Szkoły i zaproszonych gości, wśród których ciemnym mundurem odcinała się pierwsza polska „Wrenka”. (WREN — pomocnicza służba kobiet Marynarki Wojennej).

(Przypisek Redakcji). — Na Srodkowym Wschodzie były trzy kursy oficerskie dla P.S.K. Dwa w Palestynie i jeden w Egipcie.

Z polskiego sierocińca w Unii Południowo-Afrykańskiej

(P.A.P. „SWIATPOL”). — W miejscowości Oudtshoorn w Unii Południowo-Afrykańskiej znajduje się Sierociniec polski, obejmujący kilkaset dzieci polskich, wyewakuowanych z Rosji. Ostatnio urządzono tam znacznym wysiłkiem wystawę międzyszkolną, którą zwiedziło wielu miejscowych nauczycieli oraz młodzieży angielskiej i afrykańskiej. Szkoła żeńska wystawiła około 350 eksponatów w postaci robót i haftów ręcznych o motywach ludowych, które bardzo się podobały i znalazły wielu chętnych nabywców pośród zwiedzających. Chłopcy z gimnazjum mechanicznego zademonstrowali po raz pierwszy swoje wyroby ze skóry, rozchwywane do tego stopnia, że trzeba było przyjmować zamówienia.

W czasie wystawy zorganizowano w ra-

mach skromnych środków szereg fotomontaży, ilustrujących Polskę w obrazach i zaopatrzonych podpisami, mającymi swą własną wymowę, jak: „Lwów — semper fidelis”, „Kraków — prastara stolica Polski”, „Istniejemy od 1000 lat”.

Książki polskie, a zwłaszcza elementarz, wzbudziły duże zainteresowanie wśród nauczycielstwa Unii Południowo-Afrykańskiej, które właśnie odbywało w Oudtshoorn swój zjazd. Na zakończenie wystawy odbył się pokaz szeregu tańców ludowych, wykonanych przez dziewczynki w pięknych przez siebie uszytych kostiumach. Występ ich uzyskał bardzo serdeczne przyjęcie publiczności.

Szkotki — a Mickiewiczowskie „44”

(P.A.P. „SWIATPOL”). — Absolwentki pierwszego kursu dla nauczycielek szkockich, odbytego w roku zeszłym w Edynburgu, zorganizowały „Klub 44”, nawiązując do tajemniczej mickiewiczowskiej cyfry. Wszystkie członkinie Klubu władają doskonałym językiem polskim, a na kurs przybyły nie w celu nauczania się tego języka, ale — dla pogłębienia i uzupełnienia posiadanych wiadomości z dziedziny wiedzy o Polsce.

W roku bieżącym przed paru tygodniami uruchomiono w Edynburgu drugi z kolei kurs dla nauczycielek szkockich. Objął on większą grupę osób. Absolwentki zeszłorocznego kursu i słuchaczką bieżącego odbyły wspólne zebranie członkiń „Klubu 44”. Na zebranie przybyli liczni przedstawiciele polskich uczelni akademickich w Edynburgu oraz wojska, jak również prof. Edward Ligocki z St. Andrews i grono jego uczniów.

Przemawiając do zgromadzonych, prof. Skąpski, wiceminister Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, m. in. wyraził się żartobliwie, iż trzeba będzie zmienić cyfrę w nazwie Klubu, ponieważ aktualna liczba członkiń dawno tę cyfrę przekroczyła...

Fakt, iż w Wielkiej Brytanii Klub Szkołek-nauczycielek obiera miano wywodzące się z Mickiewiczowskiego „czterdzieści cztery”, świadczy o świetnej znajomości wielkiej poezji polskiej wśród członkiń Klubu.

T RE Ś Ć N U M E R U

1. Trwożnie pytać przestańmy	Jan Kasprwicz	13. Trudno uwierzyć/ Wywiad z Elną Gisted/	
2. Stanowimy jeden granitowy blok	przemówienie gen. Andersa	14. To, co nas nurtuje	H. N.
3. Biskup Polowy J. E. ks. Gawlina potępia uzurpatorów lubelskich		15. Ochotniczka	Seweryn Ehrlich
4. Warunki, które musiały być odrzucone	A. R.	16. Konkurs na reportaż z pracy P. S. K.	
6. Nie trzeba marnować gwiazd	Józef Bujnowski	17. Dramat o wartości siły narodu	dr Janina Pilatowa
7. Przebłyty światła?	Jarostaw Nagórski	18. „Etap”	Rościław Kępiński
8. Pytania nocne	Halina Terlecka	20. Moja pierwsza dyspozycja	Maria Weberówna
9. 1863 - 1945	Stanisław Janikowski	21. Kolega - Piosenka - Serce	Teresa Wittich
10. Światło w ciemnościach	Maria Pawlikowska	22. Gimnastyka dla ochotniczek	
11. Listy do Sióstr	Rafał Krajewski	23. Listy do redakcji	
12. Młoda Polska Podziemna	Wacław Śledziński	24. Kronika	